

Міністерство освіти і науки України  
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка  
Економічний факультет  
Кафедра туризму та готельно-ресторанної справи

## **Дипломна робота магістра**

на тему:

### **«Державне регулювання розвитку туристичної галузі України»**

Виконала: студентка II курсу ОС  
«магістр», Тб1-М18 групи  
спеціальності 242 Туризм  
**Гуцол Яна Михайлівна**

Науковий керівник:  
д.н. з держ.управління, доцент,  
професор кафедри туризму та  
готельно-ресторанної справи  
**Матвейчук Л.О.**

Рецензент:  
декан економічного факультету  
доцент кафедри економіки  
підприємства,  
кандидат економічних наук, доцент  
**Ткачук В. В.**

м. Кам'янець-Подільський, 2019 р.

## ЗМІСТ

<b>ВСТУП</b> .....	3
<b>РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ ТУРИЗМУ</b> .....	7
1.1. Туризм, як об’єкт державного управління.....	7
1.2. Теоретична площина державного регулювання сфери туризму.....	15
1.3. Державно-приватне партнерство: поняття, ознаки, мета, завдання.....	26
Висновки до розділу 1.....	34
<b>РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СУЧАСНОГО СТАНУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В КОНТЕКСТІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ</b> .....	37
2.1. Правове регулювання туристичної діяльності.....	37
2.2. Організаційна структура державного управління туризмом в Україні...	43
2.3. Макроекономічний аналіз галузі туризму.....	51
Висновки до розділу 2.....	67
<b>РОЗДІЛ 3. ВДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ГАЛУЗІ ТУРИЗМУ</b> .....	70
3.1. Стратегічний розвиток туризму.....	70
3.2. Підвищення ролі державно-приватного партнерства в розвитку туристичної галузі.....	79
3.3. Напрями вдосконалення державного регулювання туристичної галузі.....	88
Висновки до розділу 3.....	98
<b>ВИСНОВКИ</b> .....	101
<b>СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ</b> .....	107
<b>ДОДАТКИ</b> .....	115

## ВСТУП

**Актуальність теми.** В Україні, туристична галузь розглядається як потужний потенціал для вітчизняної економіки із-за наявності цінних природних лікувальних та історико-культурних ресурсів, які створюють об'єктивні передумови для розвитку туризму. Важливим чинником, який сприяє розвитку вітчизняного галузі туризму є ефективне державне регулювання, метою якого є створення умов для забезпечення сталого розвитку туризму в країні.

На сучасному етапі розвитку туристичної сфери України, актуальними стають питання формування туристичної політики держави, впровадження європейських підходів до його макроекономічного регулювання, створення раціональних механізмів регулювання туристичного бізнесу. Враховуючи вагомість галузі туризму в соціально-економічному розвитку країни, сучасні євроінтеграційні економічні процеси, ринкову конкуренцію регулювання та підтримка з боку держави є необхідною умовою стабільного розвитку туристичної сфери національної економіки. До того ж, незначне фінансування галузі з бюджету країни, гостра потреба в розбудові туристичної інфраструктури, необхідність коштів на утримання та відновлення історико-культурної спадщини вимагають застосування форм співпраці держави з приватними партнерами. З огляду на викладене можна стверджувати, що тема даної роботи є актуальною.

**Аналіз останніх досліджень та публікацій.** Дослідження різноманітних аспектів розвитку туризму знайшли своє відображення у працях українських та зарубіжних науковців, а саме М.О. Бондаренко, Н.Л. Жукової, В.Ф. Кифяк, О.М. Коваль, Ю.О. Масюк, О.А. Мельниченко, В.О. Полюг, В.Ф. Семенова та ін. Питання діяльності органів державної влади в регулюванні сфери туризму були об'єктом вивчення таких вітчизняних вчених як: Ю.В. Алексєєва, Н.В. Антонюка, В.І. Биркович, Г.О. Горіної, М.П.

Мальської, Є.В. Козловського, О.А. Мельниченко, Н.І. Остап'юк, С.І. Сисоєва, С.В. Хлоп'як, А.С. Чкан.

На сьогодні, проблематика державного регулювання вітчизняної туристичної галузі потребує подальшого розвитку та вдосконалення, враховуючи позитивні та негативні чинники, які мають вплив на реалізацію стратегічних планів щодо туризму. Також, наявність мізерного державного фінансування галузі диктує пошук нових форм залучення фінансових ресурсів та додаткового дослідження державно-управлінських процесів в туристичній сфері.

**Мета і завдання дослідження.** *Мета* роботи полягає в узагальненні теоретичних засад державного регулювання туристичною галуззю, аналізі сучасного стану вітчизняної сфери туризму та визначені напрямків вдосконалення державного регулювання нею. Відповідно до мети дослідження були поставлені такі *завдання*

- розкрити поняття «туризм», як об'єкт державного управління;
- розглянути та узагальнити теоретичні підходи щодо державного регулювання сфери туризму;
- дослідити теоретичну площину державно-приватного партнерства: поняття, ознаки, мету, завдання;
- розкрити організаційно-правове регулювання вітчизняної галузі туризму;
- проаналізувати сучасний стан та виявити тенденції розвитку туристичної галузі України;
- оцінити фінансово-економічні показники суб'єктів туристичної діяльності;
- виділити та охарактеризувати стратегічні документи сталого розвитку туризму України;

– обґрунтувати розвиток державно-приватного партнерства у туристичній галузі, як довгостроковий взаємовигідний контракт між державними органами влади і приватним сектором;

– визначити напрямки вдосконалення державного регулювання туристичної галузі на розкрити їх за сферами впливу.

**Об’єкт дослідження** – державно-управлінські процеси у вітчизняній галузі туризму.

**Предмет дослідження** – державне регулювання розвитку туристичної галузі України.

**Методи дослідження.** Для досягнення визначеної мети та розв’язання поставлених завдань у роботі використовувались різноманітні методи наукового дослідження: аналізування, порівняння, систематизація та узагальнення – для уточнення сутності та змісту досліджуваних категорій, зокрема: «туризм», «державне регулювання», «державно-приватне партнерство»; статистичного та порівняльного аналізу – для дослідження показників суб’єктів туристичної діяльності та при оцінюванні галузі туризму; графічний і табличний – для наочного відображення статистичного аналізу та результатів дослідження; метод узагальнення – для формування напрямів удосконалення державного регулювання туристичною галуззю України.

**Інформаційною базою дослідження** були: законодавчі та нормативно-правові акти щодо туризму; стратегічні нормативи розвитку країни та галузі; інформаційні матеріали Державної служби статистики України, Державної фіскальної служби України; звіти міністерства економічного розвитку і торгівлі України щодо показників діяльності туристичної галузі; нормативно-довідкові матеріали департаменту туризму та курортів; наукові праці вітчизняних та зарубіжних вчених, інші інформаційні джерела за темою роботи.

**Апробація результатів роботи.** роботи. Основні положення та результати дослідження доповідалися і мали позитивну оцінку (тема: «Механізми державного регулювання розвитку туристичної галузі») на VII науково-практичній конференції студентів та молодих вчених «Сталий розвиток України: проблеми і перспективи» (м. Кам'янець-Подільський, 2019 р.).

**Структура та обсяг роботи.** Робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Обсяг основного тексту роботи 106 сторінок. У роботі: 14 рисунків, 20 таблиць, 2 додатки, список використаних джерел - 72 найменування.

## ВИСНОВКИ

У роботі на основі узагальнення теоретичних засад державного регулювання туристичної галузі та аналізу сучасного стану вітчизняного туризму, визначено напрямки вдосконалення державно-управлінських процесів в сфері туризму.

Основні висновки, що випливають із роботи, полягають у наступному:

1). Туризм науковці досліджують як галузь, сферу діяльності, бізнес, індустрію. Вивчення існуючих теоретичних підходів щодо поняття «туризм» дозволяє зробити висновок, що туризм є складна галузь економіки, яка включає в себе сукупність виробничих і невиробничих видів діяльності, спрямованих на виробництво товарів і надання послуг туристичного призначення. Основними функціями туризму є: рекреаційна, економічна, екологічна, культурна, виховна, інформаційна, інтеграційна, політична. Отже, туризм слід розглядати як складну економічну систему, якою можна і потрібно управляти, використовуючи методи та принципи державного управління. Зважаючи на вагомість туризму для соціально-економічного розвитку країни виділяємо важливість державного регулювання відповідними процесами та його необхідність, що обґрунтовано специфікою самої галузі.

2). Під державним регулюванням сфери туризму розуміємо діяльність органів державної влади щодо впливу на сферу туризму з метою забезпечення її сталого розвитку. Метою державного регулювання є забезпечення прав громадян на відпочинок, захисту прав і законних інтересів туристів і суб'єктів туристичного бізнесу, відновлення та збереження цілісності туристичних ресурсів України та їх раціонального використання та охорони, створення сприятливих умов для сталого розвитку туризму. Розвиток туризму неможливий без здійснення державою таких функцій як: регулюючої, виконавчої та контролюючої. Основними напрямками

державного регулювання сфери туризму є: законодавчий, адміністративний, економічний.

3). Одним із способів забезпечення сталого розвитку туристичної сфери є залучення ресурсів приватного сектору на умовах державно-приватного партнерства. Державно-приватне партнерство в туризмі виникає на підґрунті інституційної основи взаємовідносин держави і приватного сектора в розділенні власності державного і приватного секторів; розподілі функцій, прав, обов'язків і ризиків між державою і приватним сектором. Мотивами використання державно-приватного партнерства в сфері туризму є: необхідність у залучення фінансових ресурсів, розробці нової продукції/послуг, мобілізація ресурсів, розподіл ризиків між партнерами, скорочення строків впровадження нових розробок, обмін досвідом, підвищення привабливості туристичних напрямків. Головною метою держави в межах державно-приватного партнерства є зростання добробуту суспільства шляхом створення нових робочих місць та підвищення соціально-економічного розвитку населення.

Отже, в сучасних умовах розбудови вітчизняної економіки важливою складовою розвитку системи державного регулювання туристичної сфери України має стати тісна співпраця держави та приватного сектору. Для України використання державно-приватного партнерства є серйозним потенціалом для галузі туризму та національної економіки в цілому.

4). Основу нормативно-правового регулювання розвитку туризму в Україні складають закони України «Про туризм», «Про курорти», «Про ліцензування видів діяльності», «Про захист прав споживачів», укази Президента, накази Міністерства економічного розвитку і торгівлі, акти Кабінету Міністрів України, галузеві стандарти, міжнародні акти та інші нормативно-правові акти. Загальна організаційна система державного регулювання у сфері туризму і складається з трьох рівнів;



1) макроекономічного – Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України та Міністерство економічного розвитку і торгівлі);

2) мезоекономічного – регіональні та місцеві органами влади;

3) мікроекономічного – підприємства та організації, які функціонують у сфері туризму. У системі органів виконавчої влади на підставі повноважень, наданих Конституцією та законами України, іншими нормативно-правовими актами, створений і діє окремий підрозділ міністерства – департамент туризму та курортів, який займається питаннями туризму.

5). Аналізуючи діяльність вітчизняної сфери туризму, слід зазначити, що її частка в національному валовому внутрішньому продукті становить від 1,4 до 1,9% в різні роки. Характерним для вітчизняного туристичного ринку є зменшення туристичних потоків як внутрішніх, так і зовнішніх починаючи з 2014 року. Економічна й політична ситуація в Україні, яка настала з початком агресії Росії, проблеми з біженцями та переселенцями, від'єднання Криму суттєво вплинули на результати діяльності галузі туризму.

Позитивним фактом для вітчизняної галузі туризму є збільшення кількості туристів протягом 2016-2017 років де присутнє збільшення кількості туристів на 10% у 2017 році і на 20% у 2016 році у порівнянні з минулими роками. Починаючи з 2016 року до України в'їхали на 5,6% більше, ніж у 2015 році; у 2017 році – на 5,8% більше. Загалом, починаючи з 2016 року з'явилась незначна позитивна динаміка щодо іноземців, які відвідували Україну. Приріст виїзного потоку українських туристів за 2018 рік порівняно з минулим роком складає у: 2018 році – 5,2%, у 2017 р. – 7,2%, 2016 р. – 6,5%. Частка кількості українських громадян, подорожуючих за кордон до прикордонних країн складає близько 80% виїзного туристичного потоку. Як в'їзний так і виїзний потік туристів зберігає подібну тенденцію, тобто спад у I та зростання у III кварталі, у літній період. Отже, починаючи з

2016 року розпочався розвиток туризму в Україні: туристичні потоки поступово зростають, кількість реалізованих путівок збільшується.

Таким чином, в Україні інтерес до подорожей швидко росте після кризи 2014 року і однією із сприятливих умов для розвитку туризму в Україні стало прийняття безвіза з країнами ЄС. Присутній спад туристичних потоків у деякі роки в середині країни та за кордоном відбулось в першу чергу із-за політичної нестабільності та військового конфлікту в Україні, а також зниження доходів населення, погіршення соціально-економічного положення.

б). Аналіз фінансово-економічних показників вітчизняної сфери туризму показав, що обсяг надходжень від сплати туристичного збору у 2018 році склав на 29,2% більше, ніж у 2017 році, а у 2017 році – на 30%. Надходження до зведеного бюджету від суб'єктів туристичної діяльності за 2016 рік становлять на 30% більше 2015 року, у 2017 році зростання обсягів надходжень відбулося на 50%, у 2018 році – на 20%. Спостерігається позитивна динаміка щодо сплати податкових платежів до бюджету України підприємствами, що здійснюють туристичну діяльність.

Отже за останні три роки в сфері туризму відбуваються позитивні зміни, а саме: 1) надходження до місцевих бюджетів коштів від сплати туристичного збору зростають в середньому на 30% щорічно; 2) надходження до зведеного бюджету (податки та збори) від діяльності суб'єктів туристичної діяльності збільшуються щорічно в межах 20-40% за відповідні періоди; 3) присутня щорічна позитивна динаміка у розрахунках суб'єктів туристичної діяльності з Державним бюджетом. Ці факти дають дозволяють констатувати той факт, що галузь є ефективною складовою економіки країни з позитивною динамікою надходжень до бюджетів усіх рівнів.

Для подальшого розвитку вітчизняної туристичної галузі необхідне залучення значних обсягів фінансових ресурсів, в т.ч. бюджетних.

Проведений аналіз видаткової частини державних бюджетів України за останні п'ять років дає підстави стверджувати, що державне фінансування та підтримка туристичної сфери в цей період були досить нестабільними або взагалі відсутніми. Результати даного аналізу показали, що фінансування галузі здійснюється неналежним чином, питома вага фінансування туристичної сфери з державного бюджету є досить мізерною, все це є підтвердженням недостатнього рівня державного фінансування туристичної сфери України.

7). За результатами дослідження вітчизняної туристичної галузі виявлено фактори, які стримують її розвиток : складна соціально-економічна ситуація в країні; відсутність ефективної стратегії розвитку (нова стратегія має декларативний характер); нестабільними та незначне державне фінансування; відсутність державної підтримки розвитку туристичної інфраструктури; податкове законодавство, що не сприяє вкладенню інвестицій в інфраструктуру туризму, повільний розвиток державно-приватного партнерства в туристичній галузі. На вирішення цих питань необхідно звернути увагу при розробці нових стратегічних нормативів та планів реалізації існуючих стратегій країни, регіону та галузі.

8). Стратегічний розвиток туризму на сьогодні відбувається відповідно до прийнятих в Україні стратегічних документів державного розвитку, розвитку регіонів та галузевої Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року, а також стратегічних документів та програм розвитку суміжних галузей економіки, який безпосередньо мають вплив на сферу туризму. Аналіз практичної реалізації стратегічних планів розвитку туристичної галузі дозволив розкрити як позитивні так і негативні фактори, які мають вплив на результати реалізації планів розвитку галузі. Серед негативних слід виділити основні: відсутність цілісної системи державного регулювання туризму; відсутність державного фінансування на розвиток туристичної галузі; повільні темпи зростання обсягів інвестицій у розвиток

матеріальної бази туризму. Слід відмітити, що в Україні, маючи надзвичайно великі перспективи для розвитку туризму необхідно побороти чинники, що і негативно впливають на розвиток туристичної сфери та вдосконалювати позитивні, які сприятимуть швидшому досягненню поставлених цілей для забезпечення сталого розвитку туризму.

9). Однією із найважливіших проблем туристичної галузі України є відсутність суттєвої державної фінансової підтримки щодо розвитку туризму. Запропоновано впровадження державно-приватного партнерства, яке може суттєво змінити ситуацію у вітчизняній сфері туризму, стати вагомим важелем відтворення вітчизняної туристичної інфраструктури; розкрито форми державно-приватного партнерства у туристичній сфері; окреслено межі відповідальності держави та приватного сектору; аргументовано необхідність на важливість проведення висококваліфікованих досліджень з боку держави. Отже, для туристичної галузі України державно-приватне партнерство є довгостроковим взаємовигідним контрактом між державним органом влади і приватним сектором з метою створення туристичної інфраструктури і надання на її основі якісних туристичних послуг.

10). Для подальшого розвитку туризму в Україні, перетворення його на джерело значних і стабільних надходжень до бюджету, підвищення іміджу України у світі особлива увага приділена питанню вдосконалення державного регулювання туристичної галузі. Також, враховуючи наявність негативних чинників та для усунення наслідків, пов'язаних з ними, запропоновано напрями вдосконалення державно-управлінських процесів регулювання галузі туризму, які розкрито за сферами впливу: нормативно-правова, організаційна, економічна, інноваційна, науково-освітня, соціальна та інформаційна.

Таким чином, зараз перед Україною стоїть можливість виходу на новий якісний рівень розвитку туристичної сфери, проте багато проблем та негативних факторів стоять на заваді розвитку туристичної галузі. Вирішення

цих питань можливе за умов активної участі та узгодження дій органів державної та місцевої влади, розвитку партнерства між державою і бізнесом, вдосконалення державного регулювання, а кінцевою метою державно управлінських процесів є – забезпечення сталого розвитку вітчизняного туризму.

## Список використаних джерел

1. Алексєєва Ю.В. Державне регулювання розвитку туристичної галузі України в контексті досвіду Франції: дис. ... канд. наук з держ. управ. : 25.00.02 / Одеський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України. Одеса, 2005. 223 с.
2. Біла І.С. Світовий досвід державно-приватного партнерства : Економіка та управління національним господарством. Миколаївський національний університет ім. В.О.Сухомлинського. Випуск 21. 2018. С.126-129.
3. Біла І.С., Петришина Н.В. Особливості державно-приватного партнерства в сучасних умовах в Україні : Сталий розвиток економіки. Київ, 2012. № 2. С. 36-39.
4. Биркович В. Удосконалення державного регулювання розвитку туризму на регіональному рівні. Стратегічні пріоритети. 2007. № 4(5). С. 157-163.
5. Бурик З.М. Концептуальні підходи до державного регулювання сталого розвитку в Україні / Актуальні проблеми державного управління : зб. наук. пр. Харків : Вид-во ХарРІ НАДУ, 2017. № 2 (52). С. 45-51.
6. Варнавский В. Г. Государственно-частное партнерство. Москва : ИМЭМО РАН, 2009. Т. 1. С. 12.
7. Гуменюк В.В. Державне регулювання ринку курортно-рекреаційних послуг: дисер. ... д-ра. екон. наук : 08.00.03 / Київський нац. торговельний ун-т. Київ, 2017. 446 с.
8. Гурбик Ю.Ю. Сучасні проблеми державного фінансування туристичної сфери економіки : Східна Європа: економіка, бізнес та управління : електронне наукове фахове видання. Дніпро, Випуск 1 (12). 2018. С.67-71.

9. Горіна Г.О. Розвиток ринку туристичних послуг України в умовах просторової поляризації.: дисер. ... д-ра екон. наук : 08.00.03 / Донецький нац. ун-т економіки і торгівлі ім. Михайла Туган-Барановського, ВНЗ «Університет імені Альфреда Нобеля».Дніпро, 2017. 439 с.

10. Гороховська К.В.. Імплементация державно-приватного партнерства у туристичний сектор як механізму економічного зростання регіону та країни загалом : Ефективна економіка. № 9, 2016. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5155> (дата звернення: 5.10.2019).

11. Гризовська Л.О. Особливості та сучасні тенденції управління туристичним бізнесом в Україні. Економіка та управління підприємствами. Випуск 26-1. 2018. С.115-118.

12. Грищенко С.О. Підготовка та реалізація проектів публічно-приватного партнерства: практичний посібник для органів місцевої влади та бізнесу. Київ : ФОП Москаленко О. М., 2011. 140 с.

13. Давидова О. Напрями вдосконалення державного регулювання туристичної діяльності в Україні : Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2014. Вип. 8 (161). С.65-70.

14. Давидова О. Особливості застосування інновацій у розвитку туристичної галузі України : Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. 2015. Вип.7 (172). С.65-60.

15. Давиденко Л. І. Державне регулювання сфери туризму на обласному рівні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр. : 25.00.02 / Донецьк, 2006. 24 с.

16. Державне регулювання сфери туризму України в контексті процесів євроінтеграції / За заг. ред. В.Г. Герасименко, О.Л.Михайлюк . Київ: ФОП Гуляєва В.М., 2019. 332 с.

17. Державна служба статистики України: офіційний портал. URL: [www.ukrstat.gov.ua](http://www.ukrstat.gov.ua).

18. Державна стратегія регіонального розвитку на період до 2020 р. : Постанова Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 р. №385 URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/385-2014-%D0%BF> (дата звернення: 5.08.2019).

19. Драпушко Р. Туристичний потенціал України: стан, проблеми та перспективи розвитку. Київ : Ін-т законодавчих передбачень і правової експертизи, 2007. 152 с.

20. Дядечко Л.П. Економіка туристичного бізнесу. Київ : Центр навчальної літератури, 2007. 224 с.

21. Жукова Н. Л. Розвиток системи маркетингу туристичних послуг: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : 08.06.01. Донецьк, 2002. 20 с.

22. Заскалкін А.С. Механізми розвитку державно-приватного партнерства на регіональному рівні: дис. ... канд. наук держ. управ. : 25.00.02. Харків, 2017. 226 с.

23. Захарова С.Г. Шляхи удосконалення державного регулювання туристичної сфери : Держава та регіони. Серія «Державне управління». Київ, 2008. № 3. С. 81–87.

24. Кифяк В.Ф. Розвиток туризму, як один зі сценаріїв покращення соціально-економічного стану чернівецької області. Туризм. Випуск II (58). 2015. С. 67-81.

25. Кміть В. М., Бугіль М.М. Інвестиційний податковий кредит як основа державного стимулювання інвестиційно-інноваційної активності підприємств. Формування ринкової економіки в Україні : зб. наук. праць. Львів : Львівський національний університет ім. І. Франка, 2011. № 23. С. 314–320.

26. Коваль О. М. Перспективи створення туристичних кластерів на Закарпатті. URL: [tisit.edu.ua/tisit\\_news/128](http://tisit.edu.ua/tisit_news/128) (дата звернення: 5.08.2019).



27. Козловський Є.В. Державне регулювання в галузі туризму: становлення та розвиток в Україні : дис. ... канд. наук з держ. управ. : 25.00.02. Національна академія державного управління при Президентові України. Київ, 2008. 232 с.

28. Козловський Є. В. Державне регулювання в галузі туризму: становлення та розвиток в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук держ. упр. : 25.00.02. Київ, 2008. 20 с.

29. Колосінська М.І. Дослідження теоретичних підходів до визначення категорії «туризм» : Економіка. Управління. Інновації. 2011. № 2. URL: [http://nbuv.gov.ua/jpdf/eui\\_2011\\_2\\_22.pdf](http://nbuv.gov.ua/jpdf/eui_2011_2_22.pdf) (дата звернення: 9.08.2019).

30. Концепції Державної цільової програми розвитку туризму та курортів на період до 2022 року. . URL: (дата звернення: 08.2019).

31. Корецький М. Державне регулювання аграрної сфери у ринковій економіці: монографія. Київ: УАДУ, 2002. 260 с.

32. Коротич О. Механізм державного управління: проблеми теорії та практичної побудови : Вісник Національної академії державного управління при Президентові України. Київ : Вид-во НАДУ, 2006. Вип. 3. С. 79-84.

33. Кравцова, А. В. Управління розвитком туристичної галузі через реалізацію механізмів державноприватного партнерства : Економічний аналіз: зб. наук. праць. Тернопільський національний економічний університет. Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка», 2017. Том 27. № 4. С. 53-58.

34. Любіцева О.О. Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти). Київ : Альтерпрес, 2002. 436 с.

35. Малиновський В.Я. Словник термінів і понять з державного управління. Київ : Атіка, 2005. 240 с.

36. Мальська М.П., Антонюк Н.В. Напрями удосконалення державного регулювання розвитку туристичних послуг : Географія та туризм, 2010. Вип. 9. С. 114–119.
37. Мальська М.П., Худо В.В., Цибух В.І. Основи туристичного бізнесу: нав. посібник. Київ : Центр навчальної літератури, 2004. 272 с.
38. Масюк Ю.О. Стратегічне управління розвитком туризму в Україні : дис. ... кан. екон. наук : 08.00.03. Національний університет «Львівська політехніка». Львів, 2017. 199 с.
39. Мельниченко О. А., Шведун В. О. Особливості розвитку індустрії туризму в Україні: монографія. Харків: Вид-во НУЦЗУ, 2017. 153 с.
40. Мініч І. М. Соціальні чинники і функції інфраструктури туризму: соціологічний аналіз : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня к. соц. Наук : 22.00.04. URL: <http://www.lib.ua-ru.net/inode/37924.html> (дата звернення: 5.08.2019).
41. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України : офіційний портал URL: <http://me.gov.ua>.
42. Михасюк І. Р., Швайка Л. А. Державне регулювання економіки: Підручник. Львів: «Магнолія плюс»; видавець СПД ФО «В.М. Піча», 2006. 220 с.
43. Мочерний С. В. Економічна теорія: навч. посіб. 4-те вид., стереотип. Київ : ВЦ «Академія», 2009. 640 с.
44. Нагребельний В., Оніщук М. Державне регулювання. Юридична енциклопедія: в 6 т. / ред. Ю. Шемшученко. Київ : Укр. енциклопедія ім. М.П. Бажана, 1999. Т. 2: Д–Й. С.118–119.
45. Павлова Г.О. Державно-приватне партнерство: аналіз світового досвіду та шляхи розвитку в Україні. URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/putp/2011-3/doc/3/02.pdf> (дата звернення: 5.11.2019).
46. Павлюк К.В., Павлюк С.М. Сутність і роль державно-приватного партнерства в соціально-економічному розвитку держави. Наукові праці

КНТУ. 2010. № 17. URL: [http://www.nbuv.gov.ua/portal/natural/npkntu\\_e/2010\\_17/stat\\_17/02.pdf](http://www.nbuv.gov.ua/portal/natural/npkntu_e/2010_17/stat_17/02.pdf) (дата звернення: 14.11.2019).

47. Полюга В. О. Економічні і організаційні важелі регуляторної політики розвитку туризму: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня кан. екон. наук : 08.02.03. Ужгород, 2005. 24 с.

48. Про внесення змін до деяких законів України з метою підтримки наукової і науково-технічної діяльності : Закон України від 1 груд. 1998 р. № 285-XIV. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/285-14> (дата звернення: 14.09.2019).

49. Про ліцензування видів господарської діяльності : Закон України від 2 березня 2015 року № 222-VIII. URL: (дата звернення: 14.09.2019).

50. Про затвердження плану заходів щодо реалізації Стратегії розвитку туризму та курортів на період до 2026 року: Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 28.12.2017 № 1902. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1902731-17> (дата звернення: 14.09.2019).

51. Про інноваційну діяльність : Закон України від 04.07.2002 р. № 40-VI. URL :<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/40-15> (дата звернення: 14.10.2019).

52. Про туризм: Закон України від 15.09.1995 № 324/95-ВР. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/324/95-вр> (дата звернення: 23.07.2019).

53. Про державно-приватне партнерство: Закон України від 01.07.2010 № 2404-VI . URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17> (дата звернення: 23.10.2019).

54. Саак А.Э., Пшеничных Ю.А., Менеджмент в социальнокультурном сервисе и туризме: учебное пособие. СПб: Питер, 2008. 512 с.

55. Сисоєва С.І. Державне регулювання туристичного бізнесу в Україні : Збірник наукових праць «Ефективність державного управління». Київ : НАДУ при Президентіві України, 2014. Вип.40. С.350-355.

56. Соловійов Д.І. Вдосконалення понятійного апарату теоретичного забезпечення функціонування туристичної сфери : Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. Бердянськ, 2011. № 4(16). С. 82-88.

57. Стеченко Д.М., Безуглий І.В. Імператив державно-приватного партнерства в рекреаційно-туристичній сфері України : Регіональна економіка, 2014. С. 136–146.

58. Стратегія розвитку туризму та курортів на період до 2026 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16.03.2017 р. № 168-р. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/en/168-2017-%D1%80> (дата звернення: 23.08.2019).

59. Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020» : URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5/2015#n10> (дата звернення: 23.08.2019).

60. Туризм: реалії та перспективи сталого розвитку : матеріали доп. Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 23–24 жовт. 2014 р.) / голова редкол. С.В. Мельниченко. Київ : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2014. 418 с.

61. Туристична діяльність в Україні у 2012 році: Статистичний бюлетень. Київ : Державна служба статистики України, 2013. 272 с.

62. Туристична діяльність в Україні у 2013 році: Статистичний бюлетень. Київ : Державна служба статистики України, 2014. 272 с.

63. Туристична діяльність в Україні у 2014 році: Статистичний бюлетень. Київ : Державна служба статистики України, 2015. 76 с. .

64. Туристична діяльність в Україні у 2015 році: Статистичний бюлетень. Київ : Державна служба статистики України, 2016. 76 с.

65. Туристична діяльність в Україні у 2016 році: Статистичний бюлетень. Київ : Державна служба статистики України, 2017. 76 с.

66. Туристична діяльність в Україні у 2017 році : Статистичний збірник. Київ : Державна служба статистики, 2018. 90 с.

67. Трегубов О.С. Особливості туристичної індустрії та її роль в економіці : Економіка і організація управління. №1 (21), 2016. С.190-200.

68. Фоменко Н.В. Рекреаційні ресурси та курортологія. Київ : Центр навчальної літератури, 2007. 312 с.

69. Хлоп'як С.В. Державне регулювання туризму в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня кан. екон. наук : 08.00.03. Київський нац. торговельно-економічний ун-т. Київ, 2015. 25 с.

70. Хмелевський О.В., Кошівська М.В. Розвиток туризму в контексті Євроінтеграції України : Приазовський економічний вісник. Запоріжжя: Класичний приватний університет, Випуск 2(07). 2018. С.15-20.

71. Чкан А.С. Державне регулювання туризму в Україні : збірник наукових праць Таврійського агротехнологічного університету. Економічні науки. 2012. №2 (18). Том 3. С.278-290.

72. Шелеметьєва Т.В. Особливості та проблеми державного регулювання розвитку туризму в Україні : Глобальні та національні проблеми економіки. Миколаївський нац. ун-т імені В.О. Сухомлинського. Випуск 21. 2018. С. 221-225.